

РЕШЕНИЕ

№ 8642

гр. София, 25.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 165 СЪСТАВ, в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: К. В. СОТИРОВ

при участието на секретаря АНЕЛИЯ Н. ГЕОРГИЕВА
като разгледа докладваното от К. В. СОТИРОВ Гражданско дело № 20221110155044 по описа за 2022 година

РЕШИ:

РЕШЕНИЕ

№ ... / ...

25.05.2023 г., гр.София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Софийски районен съд, 165 граждански състав, в открито заседание, проведено на пети април две хиляди двадесет и трета година, в следния състав:

Председател: К. Сотиров

при секретаря: Анелия Георгиева, като разгледа докладваното от съдия К. Сотиров гр.д. №55044 по описа за 2022г. на СРС, 165 състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ.

Образувано е по искова молба на К. Й., чрез адв.Е. И. от САК, срещу за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв., ведно със законната лихва от датата на влизане в сила на оправдателната присъда до окончателното изплащане на

задължението. Излагат се твърдения, че е повдигнато незаконосъобразно обвинение срещу ищеца, което е приключило с влязла в законна сила оправдателна присъда за престъпление от общ характер. Поддържа се, че вследствие на незаконните действия на ответното Държавно обвинение са му причинени неимуществени вреди, изразяващи се в изпитване на негативни чувства и неудобство. Претендират се разноски.

В законен срок е постъпил отговор от ответната, с който се оспорва исковата молба като неоснователна и недоказана по подробно изложени съображения. Твърди, че ищецът не бил доказал наличието на неимуществени вреди и тяхната връзка с процесното обвинение.

В първото открито съдебно заседание е прието увеличение на исковата претенция до сумата от 20 000 лв.

Съдът, преценявайки събраните по делото доказателства и наведените доводи от страните, както и законовите разпоредби, относими към спора, намира предявения иск за частично основателен, поради следните съображения:

Като свидетели по делото са разпитани и съпругата на ищеца ..

Първият свидетел, като управител на заложената къща, в която работи ищеца, посочва, че последният е имал притеснения от загуба на работа и е бил видимо угрижен.

Съпругата му посочва, че от повдигнатото наказателно обвинение е изпитвал притеснения и е станал сприхав, като са се обострили и симптомите на хроничните заболявания на ищеца, които е имал през този период.

Служебно е изискано НОХД №4753/2018г. на СРС, 100 състав, по което е постановена оправдателна Присъда от 04.07.2019г., влязла в законна сила на 15.01.2020г., с която ищецът е оправдан по обвинение за престъпление по чл.129, ал.2, вр. ал.1 от НК, за това, че на 30.03.2017г, около 19:00 ч., в гр.С....., в заведение, е причинил средна телена повреда-счупване на челюст на, чрез нанасяне на удари с юмруци в областта на лицето. Изложени са съображения за липсата на обществена опасност на деянието по чл.12, ал.1 от НК. Не е взета мярка за неотклонение спрямо подсъимия.

Служебно е изискано и НЧХД №6175/2018г. на СРС, НО, 98 състав, което е образувано по повод на частна тъжба от К. Й. срещу, за нанасяне на порезни рани по ръцете на същата дата, представляващо престъпление по чл.130 от НК, което е прекратено на основание чл.24, ал.5, т.3 от НПК, поради постигнато помирение с подсъдимия.

Правните изводи на настоящата съдебна инстанция са следните:

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, Държавата отговаря за вредите, причинени на граждани от разследващите органи, прокуратурата или съда, при повдигнато обвинение в извършване на престъпление, ако лицето бъде оправдано. За възникване на отговорността по горната законова разпоредба е необходимо кумулативното наличие на две предпоставки- повдигане на обвинение на лице за извършване на престъпление и наказателното производство да е приключило с оправдателна присъда. Гаранционната отговорност на прокуратурата по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ, произтича от задължението ѝ да повдига и поддържа в съда обосновани обвинения, както и от задължението ѝ да доказва и установява пред съда виновността на привлечените към наказателна отговорност лица. Възникването на отговорност по този ред е поставено в зависимост от крайния резултат, с който е приключило наказателното производство. Обезщетението за неимуществени вреди от деликта по чл.2, ал.1, т.3 от ЗОДОВ изисква да се отчитат всички конкретни обстоятелства. Обезщетението за вреди в процесната хипотезата е за увреждане на неимуществени права и правнозащитими интереси, които се изразяват в нравствените, емоционални, психически, психологически терзания на личността, накърняване на честта, достойнството и доброто име в обществото. Правнорелевантни обстоятелства са: тежестта на повдигнатото обвинение, дали то е за едно или за няколко отделни престъпления и дали ищецът е оправдан по всички обвинения или по част от тях, продължителността на

наказателното производство; видът на взетата мярка за неотклонение; съдебното му минало, разгласяването и публичността на обвинението, по какъв начин всичко това се е отразило на ищеца, конкретните негови преживявания, както и цялостното отражение на предприетото срещу него наказателно преследване върху живота му- здравословно състояние, семейство, приятели, професия, обществен отзвук и пр. В съдебната практика се приема, че съдът не е строго ограничен от формалните доказателства за установяване на увреждане в рамките на обичайното при търсене на обезщетение за претърпени вреди поради незаконно обвинение, както и на причинно следствената връзка между него и незаконното обвинение, като преценката за това е всякога конкретна. Размерът на обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда с оглед цялостното негативно отражение на незаконното обвинение в неимуществената сфера на подсъдимия и общовалидната значимост на засегнатите неимуществени блага. Обезщетение се присъжда при доказана причинна връзка между незаконното обвинение за извършено престъпление и претърпените вреди. В случай, че от повдигнатото обвинение са причинени болки и страдания над обичайните или специфични увреждания с оглед конкретни обстоятелства, те трябва изрично да бъдат посочени в исковата молба, за да могат да станат част от предмета на иска, като тежестта за оказване на вредите и причинната връзка е върху ищцовата страна.

В конкретния случай се иска обезщетяване на неимуществени вреди на ищеца от процесното незаконосъобразно обвинение. Настоящият съдебен състав намира, че дължимото се обезщетение възлиза на сумата от 1 000 лв., която е в състояние да обезщети напълно причинените нематериални вреди, които са в причинно- следствена връзка с процесното незаконно обвинение. Във връзка с характера и интензитета на претърпените неимуществени вреди в личния живот и в професионалната сфера на ищеца, по делото не са доказани други, извън обичайните негативни изживявания, тревоги и притеснения, които неизбежно съпътстват наказателната репресия. По делото не е установено да са настъпили трайни и значителни неблагоприятни последици за ищеца, вкл. влошаване на здравословното му състояние и сериозно дискредитиране на името му пред семейството и обществото. Постигнато е помирение с пострадалия по НОХД-, като и двамата са бащи на деца от една и съща жена- свидетелката по делото. Липсват и данни за медийна разгласа на повдигнатото обвинение, което обстоятелство да се цени като източник на неимуществени вреди с по- голям интензитет. По образуваното НОХД не е взета мярка за неотклонение спрямо подсъдимия- ищец в настоящото производство. С оглед на гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че справедлив размер обезщетение от 1 000 лв. е напълно достатъчен за репарацията на настъпилите вреди. Този размер на обезщетението съответства на характера и степента на претърпените неимуществени вреди, както и на вида на упражнената процесуална принуда. Съдът взема предвид и факта, че самото осъждане на ответната прокуратурата има репарационо действие, предвид моралния, а неимуществен характер на претендираните вреди.

При незаконни актове на правозащитни органи началният момент на забавата и съответно на дължимостта на мораторната лихва и началния момент на погасителната давност възниква от влизане в сила на оправдателната присъда за извършено престъпление, съгласно т.4 от Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. на ВКС по т. д. № 3/2004 г., ОСГК на ВКС.

С оглед изхода на спора следва да се присъдят разноски в полза на ищеца. При оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие, насрещната страна по делото се осъжда да заплати възнаграждение за осъществяването на безплатна адвокатска помощ, ако е налице някое от основанията по чл.78 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.2, т.3 от ЗА възнаграждението се определя от съда. Преценката дали да окаже безплатната правна помощ при съществуващ риск да не получи възнаграждение, следва да е само на адвоката. Твърденията за осъществяване на безплатна правна помощ на основание сключен договор за правна защита и съдействие, с който са предоставени процесуални права на адвоката пред

съда е достатъчно основание за присъждане на адвокатско възнаграждение, съобразно съдебната практика. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в чл.7, ал.2 от Наредбата за №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно 400 лв. в процесния случай и осъжда другата страна да го заплати.

Така мотивиран, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА, представлявана от И., да заплати на К. К. Й., ЕГН: *****, сумата от 1 000 /хиляда/ лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди от незаконно обвинение, по което е постановена Присъда от 04.07.2019г. по НОХД №4753/2018г. на СРС, 100 състав, влязла в законна сила на 15.01.2020г., с която ищецът е признат за невинен и е оправдан по обвинение по чл.129, ал.2, вр. ал.1 от НК, за това, че на 30.03.2017г, около 19:00 ч., в гр....., в заведение, е причинил средна телена повреда-счупване на челюст на, чрез нанасяне на удари с юмруци в областта на лицето, ведно със законната лихва, считано от 15.01.2020г. до окончателното изплащане на задължението, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата над присъдената сума до пълния размер на иска от 20 000 /двадесет хиляди/ лв., като неоснователен.

ОПРЕДЕЛЯ, на основание чл.38, ал.2 от ЗА, възнаграждение за процесуално представителство на ищеца по делото в размер на 400 лв.

ОСЪЖДА, представлявана от И., на основание чл.38, ал.2 от ЗА, да заплати на адв.Е. С. И. от САК, сума в размер на 400 /четирисотин/ лв., представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство на ищеца по делото.

Решението подлежи на обжалване пред СГС в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Да се връчат преписи на страните.

Районен съдия:

Съдия при Софийски районен съд: _____